

Het verslag van onze 6-daagse cruise

«DE MOOIE BLAUWE DONAU» 11-17 sept.2005

Allen waren present aan de hoofdingang van Brussel-Zuid. De trein van 12.15 u vertrok richting Straatsburg. Onze reis begon met een klein ongelukje: door het dragen van de zware valies deed Maria Goossens een misstap op de roltrap, waardoor ze haar evenwicht verloor en ten val kwam op de roltrap. Gelukkig stonden er twee mannen achter haar die haar konden helpen, zodat ze toch nog tijdig gered werd. Oef!

Na een treinrit van 5 uur kwamen we aan in Straatsburg. Nadien namen we een taxi naar ons hotel.

Op maandag 12 sept. begon onze begeleide riviercruise. We werden om 4.10 u opgehaald aan ons hotel en nadien naar de vertrekplaats gebracht. Er stonden 3 autocars klaar met 160 deelnemers. Er was de groep uit België, 4 pers. uit Canada en de overige deelnemers waren Fransen. Onderweg kregen we pech. Door een zwaar ongeval met een vrachtwagen stonden we 2 uur in de file, zodat we later aankwamen op onze bestemming en er geen tijd meer over was om de stad Passau te verkennen. Om 16u. mochten we inschepen. Om 17u. zette de boot koers naar de Duits-Oostenrijkse grens. 's Avonds verwelkomde de bemanning ons met een welkomstdrank. Na het lekkere avondmaal zaten we gezellig in het cafetaria een partijtje kaart te spelen. De animatie werd door een vriendelijke hostess verzorgd. Martha Rommens had het spel gewonnen. Bravo!

Dinsdag 13 sept. : uitstapje naar MELK. De abdij steekt bovenop een rots van 50 meter hoog uit over de mooie Donau. Het is een prachtige barokke benediktijnenklooster met de grote bibliotheekzaal waar er ongeveer 16.000 boeken zijn. De abdij werd opgericht in 1700. Na het middagmaal bezochten we het pittoreske dorpje DÜRSTEIN waar de legende van Koning Richard Leeuwenhart ontstond. Er staat een ruïne op de rots. Er is een gezellig steegje waar er veel winkels zijn, waar men vrij kon wandelen. Het dorp is bekend om z'n confituur 'Marbella'. Om 15.15u werden we terug op onze boot verwacht. Om 15.30u. vertrok de boot richting Wenen. Die nacht meerden we aan.

's Avonds bezochten we de verlichte stad WENEN. We genoten hiervan zowel in de bus als te voet. We stapten eerst tot aan het verlichte monument van Johan Strauss. Hij is wereldberoemd om zijn mooie wals "DE BLAUWE DONAU" symbool van Wenen.

Woensdag 14 sept. We brachten een bezoek aan SCHÖNBRUNN, de zomerresidentie van de Keizerlijke familie Frans Joseph en Sissi. Heel de voormiddag bezochten we de diverse vertrekken in het paleis. Prachtig! De geschiedenis van Schönbrunn begon al in de 14de eeuw. 35 jaar geleden was de toegang gratis. Nu moet er voor elk bezoek betaald worden. Waarschijnlijk voor de nodige renovatie. Amaai!

's Namiddags hadden we vrij. We gebruikten de metro om naar de stad te gaan. We verkenden 2 uur bijzondere plaatsen in de stad met de koetsier en paarden. Het was 'n aangename rit. Op veel

plaatsen konden we geen mooi plaatje maken, aangezien de gevels waren afgeschermd met doeken voor renovatiewerken. Jammer!

Tegen 19u. moesten we terug op de boot zijn. Tijdens de vaart naar Hongarije vierden we het Gala-diner in ons mooie zondagspak. Bij het binnentreden van de zaal verbaasde het ons dat alles zo mooi versierd was en de feestelijke tafels. Het deed ons denken aan een speciaal feest en het eten was zo lekker! De kok was van Wallonië. Nadat we gegeten hadden, was er een danspartij verzorgd door de personeelsleden. De eerste dans was een wals van Johan Strauss. Er waren veel walsen uit de tijd van de 19^e eeuw. Plezant! Jammer, deze muziek paste niet voor onze tolk VGT.

Donderdag 15 sept. Het schip hield halt in ESZTERGOM, de eerste hoofdstad van Hongarije uit de tijd van de Arpad-koningen. Het was nog de zetel van de Hongaarse primaat. De neo-klassieke basiliek staat op een hoge rots. In 1945 werd Josef Mindszenty de aartsbisschop van dat dorpje en primaat van Hongarije en in 1946 werd hij kardinaal. In 1949 werd hij levenslang gevangenisstraf veroordeeld door Rusland dat Hongarije onder de communisten bezette. Hij was een grote held bij het verzet tegen het communisme. In 1975 overleed hij en werd begraven in de kelder van de basiliek. We gingen boven en hebben genoten van het mooie panorama. Enkele durvers wilden nog hogerop naar de koepel van de basiliek. Het deed mij denken aan de man met de lange hals van de Efteling, die alles wilde zien. Zo nieuwsgierig! De boot vertrok om 12u. naar Boedapest, de parel van de Donau. Tijdens de vaart genoten we van het lekkere weertje op het dek. We vaarden voorbij het mooie parlamentsgebouw. Terug aan wal, verkenden we de stad. Mijn man en ik zijn hier al eerder geweest en het viel ons op dat de verandering zeer gering was. Hongarije zit nog in diepe schulden. 's Avonds reden we met de bus rond een mooie verlichte stad. Echt prachtig!

Vrijdag 16 sept. Vandaag verkenden we met de bus talrijke historische gebouwen. 's Namiddags hadden we vrij en we maakten van deze gelegenheid gebruik om een wandeling naar het parlamentsgebouw te maken en probeerden we even binnen te wippen want het was gratis. Helaas kon het niet want er kwam speciaal bezoek van de overheid van Europa. Jammer! Daarna genoten we in een cafetaria en proefden van een ijskoffie. Lekker! Na ons avondmaal, genoten we van een folkloreavond waarbij een plaatselijke dansgroep optrad. De horenden vroegen zich af of de doven de muziek konden horen. Maar neen, we voelden alleen het dansritme. Zij beseften de situatie van de doven niet. Maar hoe meer zij met ons omgingen, hoe beter inzicht ze begonnen te krijgen en te begrijpen. Het was voor de bemanning de eerste keer dat ze een groep met doven zagen tijdens de riviercruise. Vandaag naderde het einde van onze reis. We vaarden 579 km op de mooie Donau, van Passau tot Boedapest. We passeerden 11 sluizen waarvan 2 overdag en de andere bij nacht. De grootste sluis was 275m x 34m groot en 20m diep.

Zaterdag 17 sept. Vandaag keerden we terug naar huis. We namen de vlucht van Boedapest naar Straatsburg. Daarna met de taxi tot het Station van Straatsburg. We moesten ongeveer 4 uren wachten op onze trein naar Brussel.

Onze tolk was Anneke Van Rode, 'n plezante. Zij was goed bevriend met de gids. Hun afscheid werd genomen met een dikke knuffel. Om 19.45u. kwamen wij met de trein aan in Brussel. De tijd was aangebroken om afscheid te nemen.

Tijdens de riviercruise is alles zeer goed verlopen, zoals het hoort.

We zijn goed thuisgekomen en met de gulle glimlach. Tot binnenkort!

We zien elkaar terug tijdens de samenkomst in Destelbergen op 8 oktober 2005.

Geschreven door Rosa Serron